

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 151/2015-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2015 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7 Co 348/2014 z 28. augusta 2014, sp. zn. 8 Co 45/2014 zo 4. septembra 2014, sp. zn. 25 Co 50/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn. 25 Co 468/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 25 Co 412/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 4 Co 138/2014 z 23. októbra 2014, sp. zn. 25 Co 458/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 26 Co 116/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn. 8 Co 695/2014 z 30. septembra 2014, sp. zn. 15 Co 8/2014 zo 16. septembra 2014, sp. zn. 25 Co 444/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 9 Co 725/2014 z 9. októbra 2014, sp. zn. 8 Co 444/2014 z 9. októbra 2014, sp. zn. 15 Co 22/2014 zo 16. septembra 2014, sp. zn. 9 Co 808/2014 z 30. októbra 2014, sp. zn. 8 Co 755/2014 z 29. septembra 2014, sp. zn. 25 Co 460/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 4 Co 97/2014 z 23. októbra 2014, sp. zn. 25 Co 434/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 4 Co 92/2014 z 23. októbra 2014, sp. zn. 4 Co 128/2014 z 23. októbra 2014, sp. zn. 4 Co 87/2014 z 23. októbra 2014 a sp. zn. 4 Co 90/2014 z 23. októbra 2014 a takto

rozhodol:

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 15644/2014, Rvp 15645/2014, Rvp 17155/2014, Rvp 17156/2014, Rvp 17157/2014, Rvp 17158/2014, Rvp 17159/2014, Rvp 17160/2014, Rvp 17161/2014, Rvp 17162/2014, Rvp 17163/2014, Rvp 17700/2014, Rvp 17701/2014, Rvp 17702/2014, Rvp 17704/2014, Rvp 17712/2014, Rvp 17738/2014, Rvp 17739/2014, Rvp 17740/2014, Rvp 17741/2014, Rvp 17742/2014, Rvp 17743/2014 a Rvp 17744/2014 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 151/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., odmieta ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli od 27. novembra 2014 do 22. decembra 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 7 Co 348/2014 z 28. augusta 2014, sp. zn. 8 Co 45/2014 zo 4. septembra 2014, sp. zn. 25 Co 50/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn. 25 Co 468/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 25 Co 412/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 4 Co 138/2014 z 23. októbra 2014, sp. zn. 25 Co 458/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 26 Co 116/2014 zo 17. septembra 2014, sp. zn. 8 Co 695/2014 z 30. septembra 2014, sp. zn. 15 Co 8/2014

zo 16. septembra 2014, sp. zn. 25 Co 444/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 9 Co 725/2014 z 9. októbra 2014, sp. zn. 8 Co 444/2014 z 9. októbra 2014, sp. zn. 15 Co 22/2014 zo 16. septembra 2014, sp. zn. 9 Co 808/2014 z 30. októbra 2014, sp. zn. 8 Co 755/2014 z 29. septembra 2014, sp. zn. 25 Co 460/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 4 Co 97/2014 z 23. októbra 2014, sp. zn. 25 Co 434/2014 z 8. októbra 2014, sp. zn. 4 Co 92/2014 z 23. októbra 2014, sp. zn. 4 Co 128/2014 z 23. októbra 2014, sp. zn. 4 Co 87/2014 z 23. októbra 2014 a sp. zn. 4 Co 90/2014 z 23. októbra 2014 (ďalej len „napadnuté rozhodnutia krajského súdu“).

2. Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupuje v postavení žalobkyne v konaniach vedených Okresným súdom Nitra (ďalej len „okresný súd“), predmetom ktorých je rozhodovanie o náhrade majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom okresného súdu, ktorý je súčasne súdom, ktorý sťažovateľke uvedenú škodu a nemajetkovú ujmu mal spôsobiť.

Okresný súd rozhodol vo veci samej rozsudkami, proti ktorým podala sťažovateľka odvolania. Následne jej okresný súd uzneseniami uložil povinnosť, aby v určenej lehote zaplatila za podané odvolania súdny poplatok v sume 20 € podľa položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov [príloha zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“)]. Proti uzneseniam okresného súdu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok podala sťažovateľka odvolania. Krajský súd svojimi napadnutými uzneseniami potvrdil rozhodnutia okresného súdu o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolania.

Podľa názoru sťažovateľky „postupom v odvolacom konaní a napadnutým rozhodnutím odvolací súd porušil základné práva sťažovateľa (urobil tak tiež okresný súd, ktorého rozhodnutie mal revidovať odvolací súd):

- právo na súdnu ochranu zaručené čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky
- právo na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

Tvrdenie o porušení označených práv sťažovateľka odôvodňuje takto:

«Podľa položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody. Spoplatnené nie je podanie odvolania. Spoplatneniu nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod. ako je tomu pri položke 1 sadzobníka súdnych poplatkov... Sťažovateľ podal odvolanie proti rozsudku a nie žalobu. Súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Sťažovateľ preto nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie... V prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov) nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

Sťažovateľovi bola v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZoSP“) uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal...»

3. V petite podaných sťažností sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, ktorým vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktoré zruší a veci vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

4. Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších

predpisov (ďalej len „OSP“). V zmysle § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

5. S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, uplatniac citované právne normy, tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

III.

6. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

9. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

11. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu...

12. Podstatou sťažností je tvrdenie sťažovateľky o porušení jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými rozhodnutiami krajského súdu, ktorými rozhodol o povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané odvolania ako riadny opravný prostriedok, vychádzajúc z položky č. 7a sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona o súdnych poplatkoch.

13. Ústavný súd po preskúmaní predmetu týchto sťažností týkajúcich sa napadnutých rozhodnutí krajského súdu a v kontexte svojich zistení dospel k záveru, že použitá argumentácia sťažovateľky v podaných sťažnostiach je totožná s jej právnou argumentáciou, ktorú použila v stovkách predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd už zaoberal v uplynulom období a v ktorých atakovala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich v odvolacom konaní o potvrdení rozhodnutí/uznesení súdov prvého stupňa o povinnosti sťažovateľky zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie ako riadny opravný prostriedok, ako aj postupom, ktorý predchádzal ich vydaniu. Ústavný súd po preskúmaní predmetu aj týchto sťažností dospel k záveru, že z dôvodu, že sťažovateľkou použitá argumentácia v týchto sťažnostiach je identická s jej právnou argumentáciou, ktorú už použila v celom rade predošlých sťažností, ktorými sa ústavný súd v uplynulom období už zaoberal, sú preto

sťažovateľke nepochybne známe dôvody odmietnutia sťažností v rovnakých prípadoch, ako aj vyslovený právny názor ústavného súdu na danú právnu problematiku, v dôsledku čoho nie je potrebné uvádzať tie isté dôvody odmietnutia, ako to je aj v prípade týchto sťažností. Vzhľadom na uvedené sa preto ústavný súd plne stotožňuje s dôvodmi svojich predchádzajúcich rozhodnutí (I. ÚS 453/2014, I. ÚS 517/2014, III. ÚS 514/2014, III. ÚS 620/2014, IV. ÚS 255/2014, IV. ÚS 266/2014, IV. ÚS 267/2014, IV. ÚS 268/2014, IV. ÚS 340/2014 atď.), ktoré skončili odmietnutím rovnakých sťažností sťažovateľky z dôvodov tam uvedených. Ústavný súd v posudzovaných prípadoch nemá dôvod meniť svoje už ustálené právne názory, a preto v podrobnostiach odkazuje na už citované svoje skoršie rozhodnutia, v dôsledku čoho pristúpil k odmietnutiu týchto sťažností z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Vzhľadom na odmietnutie sťažností ako celku rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených (zrušenie napadnutých rozhodnutí krajského súdu, vrátenie vecí na ďalšie konanie a priznanie náhrady trov konania) stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

15. V závere ústavný súd poznamenáva, že právny zástupca sťažovateľky aj takýmto spôsobom zahľucuje ústavný súd podaniami, o ktorých je/musí si byť už vopred vedomý, že nebudú v konaní pred ústavným súdom vzhľadom na rovnaký spôsob ich vybavenia v predošlom období úspešné, a ktorých spracovanie z hľadiska časového a kapacitného bráni ústavnému súdu venovať sa tým veciam, ktoré si zasluhujú pozornosť, dokonca i jeho zásah. Takýto postup advokátskej kancelárie ústavný súd vníma len ako snahu o získanie materiálnych prostriedkov (odmeny) bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, a je to porušením buď zákonných, alebo etických povinností advokáta.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2015